

Norges Indskrifter med de ældre Runer.

Udgivne for

Det Norske Historiske Kildeskriftfond.

3die Bind.

Ved

Magnus Olsen.

3die Hefte,
Slutningshefte.

Christiania.

I Hovedkommission hos Jacob Dybwad.

A. W. Brøgers Bogtrykkeri A/S.

1924.

3. Frøihov.

(Bd. I S. 46—49. II S. 525 f.)

S. 48 f. Schetelig (Bd. III S. 14—20, 76) sætter Frøihov-Figurens Tid »inden de hundrede aar fra slutten av 2det til slutten av 3die aarh.« Det betegnes som arkæologisk muligt, kanske endog sandsynligt, at Figuren er Importstykke i Norge. Men »selv om figuren var et fremmet arbeide, saa kunde det tænkes at den hadde faat sin indskrift i Norge« (III S. 18).

S. 49 L. 6 ff. Det cirkelformede Tegn, som staar foran Müncheberg-Indskriften, opfattes af S. Feist (Mitteilungen des Vereins für Heimatkunde des Kreises Lebus in Müncheberg II, 1919, [Særtrykkets] S. 6 f.) som Solens Tegn. Efter Indskriften staar et Tegn, som Feist forklarer som en Halvmaane.

S. 49 L. 12 f. Om Tegnet paa Myklebostad-Stenen A (Nr. 26) se Tillæg i det følgende.

S. 49 Anm. 4. Om Tegnet paa Skääng-Stenen se Bugge, Aarbøger 1905 S. 173.

S. 525 f. Th. von Grienberger (Göttingische gelehrte Anzeigen 1906 Nr. 2 S. 143) anser det for muligt, at Tegnet längst til høire paa Frøihov-Figuren

kan være en Rune for w. »Der Name lautet dann *Wada* [wada] und gibt sich als urnord. Entsprechung zu an. *Vaði*, ags. *Uada*, *Wade*, ahd. *Uuado*, *Uuato* zum stv. ahd. *watan*, wobei aber doch die Qualität des Stammvokales in Schwebelassen werden muss, denn ahd. scheint es, nach *Uuâto* Libri confr. zu urteilen, auch eine langvokalische Form gegeben zu haben, deren etymologische Abkunft ja wohl auch eine verschiedene ist.«
